

Nr 215.

Av herr **Thorsson**, *om skyldighet för befattningshavare vid armén och marinen, vilka från arméns eller marinens matinrättningar hämta tillagad portion, att härför utgiva viss ersättning.*

Under punkt 28 uti fjärde huvudtiteln begär Kungl. Maj:t förstärkning av reservationsanslaget till arméns mathållning med icke mindre än 3,056,500 kronor. Att de nu rådande, exceptionellt dyra livsmedelspriserna skola inverka på mathållningsanslaget, är ganska naturligt, men det sätt, varpå berörda anslag beräknats, ger anledning till anmärkning, särskilt om man utgår ifrån den som mig synes riktiga synpunkten, att även förslagsanslagen skola så beräknas, att de så nära som möjligt återgiva de verkliga kostnaderna. Mathållningsanslaget har ända sedan 1911 varit oriktigt beräknat, och vid bestämmande av dess beräkningsgrunder 1914 fastställdes portionspriset 10 öre lägre än vad portionen redan då verkligen kostade statsverket. Sedan har avsevärda prisförändringar inträffat, som drivit priset på dagportionen avsevärt uti höjden. Under de två senaste åren har portionspriset vid truppförbanden beräknats till 90 öre pr man och dag.

Det kan ju vara vanskligt att under nu rådande förhållanden bestämma nya grunder för beräkandet av mathållningsanslaget, och därför lär det nog vara riktigt, att ett särskilt förstärkningsanslag begäres. Men det synes mig, att skillnaden mellan det i staten beräknade priset pr dagportion 60 öre och det till truppförbanden utgående anslaget 90 öre är så avsevärd, att Kungl. Maj:t utan risk att under många år framåt komma för högt med beräkningen kunnat föreslå portionspriset till 75 öre, och jag ifrågasätter, om icke riksdagen kunde uti detta stycke företaga en ändring uti Kungl. Maj:ts beräkningar.

Under senaste år har såväl officeren som underofficeren, uti stor utsträckning, från arméns matinrättningar avhämtat tillagad portion. Förutom det att statsverket direkt förlorar 30 öre pr portion, synes mig denna mathämtning vara till skada för de värnpliktige. Det är nämligen icke uteslutet, att de »bästa matbitarna» gå från de värnpliktige, genom denna hämtning, och egentligen borde förbud utfärdas för hämtning av tillagad portion. Om detta icke anses lämpligt, bör åtminstone ej statsverket uppmuntra denna företeelse genom att lämna maten till $\frac{2}{3}$ av det pris som staten själv måste erlägga för varan.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att befattningshavare tillhörande armén eller marinen, som från dess matinrättningar avhämta tillagad portion, skola härför ersätta de självkostnader statsverket åsamkats för anskaffning och tillredning av portionen.

Stockholm den 26 januari 1917.

F. V. Thorsson.
